Ч. 203. Середа 10 (23) вересня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старост вах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Гостина цісаря Вільгельма у Відни. — До ситуациї на Угорщинї. — Подїї на Балканї.)

В суботу дня 19 с. м. приймав цісар Вільгельм на авдиенциї міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского. Авдиенция тягнула ся дуже довго а що на ній обговорювано подїї на Балканї, о тім не треба й говорити; о скілько однакож зачувати, нема обави, щоби ті подїї стали ся вже в найблизшім часї причиною нарушеня мира в Европі. Вечером тогож дня відбув ся обід у німецкого амбасадора, на котрім були оба монархи. На той обід були також запрошені міністри ґр. Кін, ґр. Ґолуховский, міністер війни Пітрайх і шеф ґен. штабу бар. Бек. В недїлю відбув ся ґалевий обід в цісарскій палаті вШенбрунї, в котрім взяли участь оба монархи, члени цісарского дому, канцлєр Більов, амбасадор Ведель, достойники саскі і баварскі, ґр. Ґолуховский, спільні міністри і президенти міністрів др. Кербер і ґр. Кін та богато членів з найвисшого товариства. По обідї відбуло ся представленє в театрі, а о 10 год. вечером від'їхав цісар Вільгельм до Ґданьска.

Гостина цісаря Вільгельма у Відни відбула ся серед так незвичайних обставин і з такою небувалою зверхною формою, що позістане на завсїгди важним фактом історичним. Тому й не дивниця, що особливо Мадяри приписують тій гостинї демонстративний характер. Передовсїм зазначують то, що Цісар Франц Йосиф в своїм тоастї в честь цісаря Вільгельма зазначив виразно і дякував за то, що німецкий цісар вволив єго бажаню і приїхав до Відня. Цісар Вільгельм знов відповідаючи на тоаст, потвердив то і звернув увагу на австрийскі полки та сказав, що войска обох монархів мають удержувати мир в Европі — нїби знак, що не вільно армії нарушувати хоч би лиш жаданєм мадярскої команди. Притягненє до сеї гостини також саских і баварских достойників уважають також за дальшу ознаку демонстративного характеру сеї гостини, як нemenше і цїлу форму повитаня німецкого монарха. Мадяри беруть то все до себе і кажуть, що гостина та мала нїби то їм показати, що на случай дальших жадань не можуть числити на прихильність зі сторони Німеччини. З другої же сторони, підчас сеї гостини, як вже сказано, обговорювано також і справи балканьскі. Справи сї будуть остаточно полагоджені аж по приїздї царя до Відня, бо Німеччина здає ся в повні на Австро Угорщину і Росию.

Дневний приказ Цісаря до армії все ще не сходить з порядку. Він як бомба впав на Мадярів і они стали всїляко єго коментувати, доказуючи навіть, що Корона виступила вороже против мадярского народу. На той закид оголосило бюро кореспонденцийне комунікат, в котрім каже, що міродайні круги тим прикро вражені, що на Угорщинї підсувають тому приказови значінє, яке анї в приближеню не відповідає намірам того манїфесту. Найвисший вожд в своїм приказї дневнім успокоїв лиш войско, що не дозволить на роздвоєне спільної армії а не дозволить на то як в інтересї монархії так і зі взгляду на жизненні інтереси Угорщин. — Впрочім приказ цісарский до армії опамятав Мадярів і хоч они страшно лютять ся, а навіть відгрожують ся, не важать ся виступити рішучо, а характеристичне єсть то, що навіть Кошут, головний виновник всего заколоту, взиває своїх одномишленників, щоби не важили ся викликувати революциї, бо аж тодї спало би на Угорщину велике нещастє.

З Константинополя доносять, що в Македонії вже майже по революциї, а з Софії і самої Македонії надходять вісти, що в тій провінциї якраз ворохобня в повнім руху. Правди годї знати, але здаєсь бути певною річею, що Туреччина не зробила ще ладу в Македонії, а хоч би й зробила, то реформ нїколи там сама не переведе. — З Константинополя доносять, що росийский амбасадор Зиновєв був на авдиенциї у султана і говорив з ним о подіях в Македонії. Султан з великим вдоволенєм висказав ся о становищи держав. Амбасадор просив, щоби султан заказав свому войску допускати ся таких злочинів, як то було в македоньских вілаєтах та в санджаку Кіркілїсе, а султан сказав, що вже видав відповідні прикази. При сїй нагодї сказав султан, що дві третини округів занятих ворохобниками вже очищені, а в инших небавком то стане ся. Населенє болгарске підмовлене до ворохобнї вже успокоїло ся і піддає ся. В суперечности з тим доносять із Солуня, що в цїлім солуньскім вілаєті заворушило ся, а в окрузї Пері і в санджаку Серес веде ся борба від кількох днів.

---

18)

Пес Баскервілїв.

(З анґлїйского — Конана Дойля).

(Дальше).

Через хвилю пані Лявра перемогла своє зворушенє і сказала:

— Отже нема нинї джентельменів...

— Ви несправедливі супротив сер Черльса — відповів я. — Він спалив ваш лист. Та часом лист навіть спалений можна відчитати. Отже признаєте ся, що се ви єго написали?

— Так, я! — крикнула і єї зворушенє вибухло цїлою струєю слів. — Я написала єго. Чого мені випирати ся? Стидатись сего листу не маю причини. Я просила єго о поміч. Здавало ся менї, що коли зійду ся з ним особисто, то одержу поміч скорше, і тому просила єго о сходини.

— Але чому о такій порі?

— Бо довідала ся, що він виїздкає на другий день рано до Льондону і не поверне аж за кілька місяців, а ріжні причини не позволяли менї бачитись з ним раньше.

— Чомуж ви назначили сходини в городї, замість удати ся до єго дому?

— Не вжеж годить ся женщинї ходити самій в таку годину до помешканя нежонатого мужчини?

— Ну, щож стало ся дальше, коли ви прийшли до фіртки?

— Я не прийшла зовсїм!

— Пані!

— Нї, присягаю вам на все, що менї насьвятійше. Я не прийшла. Спинила мене ненадїйна приключка.

— Яка приключка?

— Се моя приватна справа. Не можу сказати.

— Отже признаєте ся, пані, що ви назначили сер Черльсови сходини в тім самім місци і в ту саму годину, коли єго заскочила смерть, а випираєте ся, що на ті сходини прийшли?

— Бо то правда!

Кілька разів завдавав я ще їй перехрестні питаня, але не міг нїчого в тім напрямі з неї видобути.

— Пані Ліонс — сказав я, встаючи, щоби закінчити довгу та безуспішну розмову — берете на себе дуже велику одвічальність і ставляєте себе в дуже фальшиве положенє, коли не хочете отверто всего сказати. Буду приневолений ужити помочи поліциї, а тодї переконаєте ся, до якої компромітациї себе доводите. Коли ви невинуваті, то чому заперечували в першій хвили, що ви до сер Черльса того дня писали?

— Бо боляла ся, щоби не думали про мене фальшиво та не вмішали мене ще до якого скандалу.

— А чому ви так напирали, щоби сер Черльс знищив лист?

— Коли ви читали сей лист, та повинні знати, чому.

— Я зовсїм не сказав, що я перечитав цїлий лист.

— Атже ви наводили з него уступ.

— Я наводив дописку. Лист, як я сказав, спалено, отже цїлий годї було відчитати. Ще раз раз питаю вас, пані, чому ви напирали так на сер Черльса, щоби спалив лист, котрий одержав в дни смерти?

— Причина занадто особиста.

— Тим більше повинні ви уникати публичного досліду.

— Отже скажу вам. Коли ви чували про мою недолю, то знаєте певно, що я була дуже неоглядна в виборі чоловіка і тяжко за се відпокутувала.

— Я чув про се.

— Моє житя було одним безнастанним переслїдуванєм із сторони чоловіка, котрого ненавиджу. Право є за ним і він може кождої хвилї приневолити мене до повороту під подружий дах. Тодї, коли я писала до сер Черльса, я довідала ся, що є вигляди віднискати свободу, але треба понести деякі кошти. Ходило о судьбу цїлого мого житя, о спокій, щастє, поважанє для самої себе, словом о все. Великодушність сер Черльса була менї звістна і я погадала собі, що колиб він дізнав ся про подробицї мого житя з моїх власних уст, то певно допоміг би менї.

— Чомуж ви не пішли?

— Тому, що одержала поміч звідки инде.

— То чому не повідомили ви про се єго?

— Я була би так зробила, але вичитала на другий день рано в часописи вість про єго смерть.

Король Петро сербский ніби пробує видобути ся з рук тих, що его держать. Так бодай поясняють его недавне розпорядженє, після котрото перший ад'ютант короля може що найбільше три роки позістати на тій посаді а инші офіцири лиш рік. До убийників попереднього короля належав також і теперішний ад'ютант короля, Дамян Попович, та й ординансові офіцири короля Петра, отже згадане розпорядженє має ніби означати вимову служби давним заговірникам. Також і іменованє Місича професором в академії войсковій має означати усуненє его впливу на королївскім дворі.

Новинки.

Львів дня 22 го вересня 1903.

†

Сидір Воробкевич
(Данило Млака)

буковиньско-руский поет і композитор, вислуж. ц. к. професор, архіпрезвитер-ставрофор, рицар ордена Франц Иосифа, член-основатель товариства „Народний Дім“ в Чернівцях і член прочих руских товариств на Буковині, помер в ночи з пятниці на суботу в Чернівцях. — Вість про смерть великого покійника понесла ся по цілій Руси-Україні та жалем і сумом наповнила серце кождого патріота, бо не стало того соловея, що своїм сьпівом із затишної зеленої Буковини звеселяв цілу руску родину. Сидір Воробкевич був одним із тих поетичних натур, що уміли віддавати поезию не лиш в слові, але й музикою та красками. З покійником стратила Буковина а з нею й ціла Русь-Україна не лиш поета Данила Млаку але й перворядного композитора; его мельодиї як ось н. пр. „Над Прутом у лузї“ і многі инші не перестаріють ся ніколи. Сидір Воробкевич родив ся 5 мая 1836 р. в Чернівцях, де его батько був професором фільософії і катехитом. По смерти батька виховував ся у діда в Кіцмани. До шкіл ходив в Чернівцях а поступивши на теольоґію, взяв ся читати твори руских письменників і почав писати поезиї та складати до них музику. Покійник писав також оперетки і сценічні штуки, а в 1888 р. обходив 25-літний ювилей своеї літературної діяльности. Тепер не стало его між нами. Нехайже земля буде пером великому покійникови і вічна ему память між нами!

— **Є. В. Цїсар** зволив удїлити з своїх приватних фондів для погорільців міста Золочева 10.000 кор., а для погорільців в Монастирисках і Фільварках 6000 кор.

— **Послом до галицкого Сойму** з більшої посїлости бережаньского округа виборчого вибрано дня 17 с. м. одноголосно п. Николая Торосевича, рогатиньского маршалка повітового.

— **Записи до академії ветеринариї** у Львові розпічнуть ся дня 1 жовтня і будуть тревати до дня 8 жовтня. При вписї треба предложити сьвідоцтво іспиту зрілости з середних шкіл і метрику хрещеня. Вписове вносить 10 корон, а шкільної оплати нема. Подібно як в минувших лїтах будуть і в сїм роцї надані слухачам тої академії стипендиї з краевого фонда і із средств заведеня. Близших пояснень що-до тих стипендий уділяе ректорат академії у Львові, ул. Кохановского ч. 33. — Годить ся тут примітити, що для слухачів ветеринариї суть тепер вигляди дуже користні. В краю велика недостача ветеринарів, так, що богато посад в містах необсаджених, а й запотребованє на посади правительственні чим раз більше. Побори асистентів академії ветеринариї зрівнано з платнями асистентів унїверситтів і технїк (1400—2300 К), а ранґи ветеринарів правительственних управильнені (від X-ої до V-ої) і платнї тих урядників відповідно підвисшені.

— **Оповіщенє о предкладаню властям податковим виказів до ужитку при вимірюваню податку особисто-доходового на рік 1904.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу оповіщує: По мисли постанов §§ 200 і 201 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих, мають що року предкладати низше згадані особи до ужитку при вимірі податку особисто-доходового слїдуючі викази, а то: 1. Властителї домів замошканих а взглядно їх повновластники — виказ всїх мешканців дому; 2. особи піднаймаючі помешканє — виказ піднаемників; 3. голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осіб належачих до господарства домового, котрі мають власний дохід; 4. службодателї — виказ осіб побираючих платню служебову, на скілько она у одної особи більше як 1200 корон річно виносить. Взиває ся проте всї висше згадані особи, щоби викази висше означені в цїли виміру податку особисто-доходового на рік 1904 предложили і визначає ся до того речинець до 15-го падолиста 1903 року. Викази ті мають бути зладжені на приписаних до того друках, котрі дотичним сторонам на їх жаданє власти податкові безплатно видавати будуть. Викази під 2 і 3 становити мають при будинках винаймлених прилогу до виказу під 1, а властителї домів мають їх предложити разом з виказом 1-им власти податковій, в котрої окрузї лежить дотичний дім. З якого дня стан мешканців має бути в тих трех виказах представлений, назначать поодинокі власти податкові I-ої інстанциї. Викази під 4 наведені приймати має тота власть податкова, в котрої окрузї мешкає службодатель, а взглядно в котрої окрузї дотичне підприемство знаходить ся. Які заяви обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друків. Близші поясненя в тім взглядї суть поміщені в згаданих на початку приписах закона і в артикулах 39 і 40 розпорядженя виконавчого з дня 24 цьвітня 1897 В. з. д. ч. 108. Що-до наслїдків непредложеня виказів, або предложеня заяв неправдивих, відсилає ся до постанов §§ 240, 241 і 243 уступ 6, дальше §§ 244 і 247 згаданого на початку закона.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** оповіщує: З днем 16 вересня 1903 запроваджує ся при ц. к. урядї почтовім в Бережници тижднево шестиразову службу листового сїльского для місцевостий: Березинка, Яськовець, Копитївка і Марципоруба.

Все, що панї Ліонс говорила, годило ся разом і подобало на правду, а всякі мої допити не вспіли приневолити еї до дальших зізнань. Полишалось менї ствердити одно, чи справдї тодї, коли розіграла ся траґедия смерти сер Черльса, она заходила ся около розводу із своїм чоловіком.

Годї було припускати, що она таки була в Баскервіль Галь, бо щоби там дістати ся, мусіла би безусловно їхати там возом, котрий знов міг би повернути до Кумб Тресі доперва на другий день досьвіта. Така прогулька не удержала би ся в тайнї. Виходило-б з того, що панї Ліонс говорила правду або принайменше часть правди.

Я вийшов від неї пригноблений та знеохочений. Стрінув ся опять з тим недоступним муром, що піднимає ся на кождій стежцї, котрою я старав ся дійти до цїли. А все-ж таки чим довше я застановляв ся над лицем тої женщини та над еї поведенем, тим більше вірив, що она укриває щось передомною.

Чому так поблїдла? Чому я силоміць мусів видобувати з неї кожде поясненє? Чому так уперто замовчала подробицї, що відносять ся до самої траґедиї? Все те очевидно не дасть ся пояснити в так невинний спосіб, як она може думала і остаточно без вини она вийти не може. Та поки-що дальше слїдство в тім напрямі являлось безуспішним. Треба було забрати ся опять до тої загадки, котрої розвязки можна глядати лише серед яскинь на багнищах.

Вказівки, які дав менї Берімор, були дуже недокладні. Пізнав я се в дорозї домів, на вид ланцуха горбів, з котрих кождий мав слїди колишних людских осель.

Камердинер сказав менї лише, що незнакомець перебував в однїй опущеній печері, а тепер бачив я таких печер сотки, розсїяних здовж і вширш багнищ. Всеж таки я мав власну точку опори в гляданях від хвилї, коли побачув того мужчину, що стояв на Чорнім верху. Там отже середовище його діланя. Звідтам буду перешукувати по черзї всї печери на багнищах, доки не знайду властивої.

А коли стріну в нїй того мужчину, при помочи револьвера приневолю его признати ся, що він за оден і чому слїдив нас так довго. Міг висмикнути ся нам серед товпи на улици Реджента, але тут, на тім пустарі се ему вже не удасть ся.

Колиж віднайду печеру, а мешканця в нїй не буде, лишу ся в нїй так довго, доки не верне. Гольмс не міг зловити его в Льондонї. Що за триюмф для мене, коли побіджу там, де мого мистця побито!

Судьба була доси заедно противна нашим гляданям, але тепер починає і нам сприяти. А віщуном того звороту явив ся п. Франкляид, котрий стояв перед фірткою свого города, що виходив на гостинець

— Добрий день, докторе Ватзон! — кликнув, а его червоне лице, окруженє сивим заростом, ясніло незичайним гумором. — Ваші конї мусять випочати, а ви вступіть до мене на чарку вина... можете менї також поґратулювати.

Я не був дуже приязно настроений до него від хвилї, коли довідав ся, як він поводить ся з донькою, але я рад був відослати Перкінса з візком домів, а до сего лучала ся менї знаменита нагода. Отже я зліз з візка і велів Перкінсови переказати сер Генрієви, що що верну на обід. Відтак війшов з Франкляндом до їдальнї.

— Нинї для мене великий день, оден з тих, котрий треба підчеркнути в календари червоним олївцем — говорив, сьміючись заедно. — Я віднїс подвійну побіду! Научу я тих людий, що право е правом і що е на сьвітї чоловік, котрий має відвагу покликати ся на него! Я доказав, що маємо право повести публичну дорогу через саму середину парку старого Мідлетона, яких сто метрів від головної брами его дому. Щож ви на се? Научимо тих маґнатів, що не все вільно їм толочити кіньскими копитами селяньскі права! Відтак я огородив і замкнув лїсок, де мешканцї з Фірнворсі устроюють собі звичайно забави. Ті прокляті дурні гадають, що нема на сьвітї права власности та що они можуть всюди розкладати ся з затовщеними паперами і бутельками. Суд орік уже в обох справах і, докторе Ватзоне, в обох на мою користь! Такого доброго дня я не мав від часу, коли я велїв засудити Джона Морлянда за те, що полював на власних кріликів у своїй шопі.

— Якжеж до біса ви се перевели?

— Загляньте до судових актів. Оплатить ся перечитати.... Франклянд против Морлянда, королївский суд ревізийний. Коштувало се мене 200 фунтів штерлїнґів, але таки поставив на своїм!

— Чи се принесло вам який хосен?

— Нї, пане, ніякий. Я гордий на се, що не кермував мною особистий інтерес. Дїлаю все в почутю горожаньского обовязку. Не сумнїваю ся приміром, що мешканцї з Фірнворсі спалять мене вечером in effigie (на образї). Коли послїдний раз устроювали подібну комедию, я сказав поліциї, що не повинна позволити на такі вибрики. Стан поліциї в цїлім ґрафстві прямо скандальний. Мимо того візваня не дала менї своеї опіки, до якої маю право. Справа Франклянд против королевої зверне на ті відносини публичну увагу. Я сказав їм, що дуже ще пожалують свого поведеня зі мною, а мої слова починають вже здійсняти ся.

— А то як?

Лице старого дивака прибрало таємний вид.

— Бо я міг би сказати їм се, що они всіми силами старають ся викрити. Але нї за що в сьвітї не стану в поміч тим лайдакам.

Вже від доброї хвилї я глядав притоки, щоби увільнити ся від тої балаканини, але тепер нагло я забажав слухати еї дальше. Я пізнав досить сварливу вдачу Франклянда, отже знав, що найменша ознака зацікавленя е найпевнїйшим способом, щоби здержати его балакучість.

— Певно знаєте щось про лїсних злодїїв? — спитав я байдужно.

— Го, го! панцю, то справа далеко важнїйша! А що ви думаєте про розбійника, що волочить ся по багници?

Я заворушив ся і сказав:

— Не вже знаєте, де він?

— Президент міста Львова др. Малаховский видав відозву до мешканців, аби в президияльнім бюрі маґістрату і в комісариятах складали датки, для полекшеня нужди з причини шкід, які наробили великі повени в західній Галичині, а гради у всхідній.

— Сніги. З Будієвич в Чехії доносять, що в послідних днях упали в ріжних сторонах Ческого ліса обильні сніги. В наслідок того воздух значно остудив ся.

— Нова фундация для руских ремісників. Львівске Товариство ремісниче „Зоря" одержало на днях таке письмо: Фундатор під іменем „Неназваний" зложив в касу руского народного Інститута „Народний Дім" у Львові відповідний капітал від котрого щорічні відсотки в сумі 300 (триста) корон, належить виплачувати Товариству „Зоря" для запомоги одного челядника, який хоче стати майстром. Подаючи се до відомости сьвітлого Товариства, заявляємо, що перші купони від зложеного капіталу суть платні дня 31 н. ст. грудня 1903 р. і тому згадана сума припадаюча за ті купони в висоті 150 К, буде Інститутскою касою Хвальному Товариству „Зоря" у Львові за відповідним покарованем виплачена. Дальші же виплати будуть відбувати ся в будучности правильно по 150 корон з днем 30 н. ст. червня і з днем 31 н. ст. грудня кождого року. Від Управляючого Совіта руского народного Інститута „Народний Дім." Львів дня 8 н. ст. вересня 1903 р. Предсїдатель: Д-р. *Иосиф Делькевич.*

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 22 вересня. Угорский президент міністрів ґр. Кін був вчера о 4 год. по полудни на авдиенциї у Цїсаря. Нинї має бути знову і вечером верне до Будапешту.

Білград 22 вересня. Вибори до скупштини, о скілько доси звістно, відбувають ся спокійно. Вибрано Ґруїча і трох самостійних радикалів. Загальний вислїд виборів буде нинї звістний.

Софія 22 вересня. В долинї Кресни відбула ся битва повстанців з Турками; 500 Турків висаджено динамітом у воздух.

Ґданьск 22 вересня. Приїхав тут цїсар Вільгельм і взяв участь в торжестві відкритя памятника цїсаря Вільгельма I.

Надіслане.

— Може докладно не знаю, де укриває ся, але я міг би певно допомочи поліциї его зловити. Чи не прийшло вам на гадку, що найпевнїйшим способом до вислїдженя того розбійника було би викрити, звідки він бере поживу?

Очивидно Франклянд став мене тревожити своєю бистротою погляду.

— Без сумнїву, ви кажете правду — відповів я — але звідки ви знаєте, що він укриває ся на багнищах?

— Звідти, що я бачив на власні очи післанця, котрий носить єму поживу.

Мене напав страх о Берімора. Небезпечна се річ найти ся на ласцї того злобного супеpечника. Та по дальшій замітцї Франклянда тягар скотив ся менї із серця.

— Здивуєте ся, коли почуєте, що єму дитина приносить харч. Бачу єї щодень через далековид з даху. Іде тою самою стежкою, о тїй самій годинї, а до когож ходила би, як не до утїкача з вязницї?

Що за щаслива сутеча обставин! А проте я не проявив найменшого здивованя. Дитина! Атже Берімор говорив менї, що нашому незнакомцеви послугував якийсь хлопчина. Показує ся, що Франклянд попав на слїди того незнакомця, а не Сельджена. Коли-б так схотїв подїлити ся зі мною своїми відомостями, ощадив би менї богато труду та заходу. Але передовсїм треба буде удавати недовірчивість та байдужність.

— Де там! Се мабуть якомусь пастухови син носить їсти.

Найменший опір виводив сейчас старого супеpечника з рівноваги. Глянув на мене з під лоба, а сиві бокобороди наїжили ся як шерсть роздратованого кота.

— Що ви кажете! — скрикнув, вказуючи на безмежні багнища. — Бачите Чорний верх? О, там! Добре.... А бачите по за ним горбок вкритий корчами? Отже се найбільше камениста частина багнищ. Чи то можливе, щоби пастух вибирав таке місце для своєї череди? Ваше балакане прямо дурне!

Я відповів з покорою, що я говорив, не знаючи тих усїх подробиць. Моя смирність подобала ся Франкляндови і спонукала до дальших зізнань.

— Будьте певні, що заким докінчу речене, мушу мати непохитний доказ. Я бачив нераз хлопця, що ніс пачку. Що день, а часом двічи можна було... ов, погодіть но! Чи мене очи милять, чи се дійсно ворушить ся щось в тій хвили на узбочу того там горбка?...

Хотяй горбок був дуже далеко, все таки я замітив малу гарну точку на зеленім овидї.

— Ходїть, ходїть! — скричав Франклянд і пустив ся на сходи. — Побачите на власні очи і самі осудите!

Величезний далековид на триніжку стояв на плоскім даху. Франклянд прискочив до скла і крикнув з радости:

— Скоро, докторе Ватсоне, скоро, заким мине горбок!

Дійсно малий хлопець з клунком на рамени виходив поволи на горбок. Коли станув на вершку, его убого одїта стать зарисувала ся виразно на блакитнїм обрію неба. Оглянув ся довкола швидко та тревожно, немов страхаючись погонї і щез поза горбком.

— Ну і щож? Хто говорив правду? — спитав п. Франклянд.

— Очивидно, там є хлопець, що сповняє якесь таємне дїло.

— Але навіть поліция відгадала би, яке то дїло. Однак не скажу їм словечка, а вас з'обовязую також до тайни. Анї мур-мур! Розумієте?

— Будьте спокійні.

— Поступили зі мною погано... скандально! Коли все викажу їм в процесї Франклянд против королевої, дрож обуреня потрясе цїлим краєм. Нїчо не спонукає мене станути в поміч поліциї, нїчо! Поліция не могла би натїшити ся, як би ті лайдаки спалили мене не in effigie, але у власній особі.... Що, ви вже відходите? О, не пущу вас! Мусите вихилити зі мною бутельчину в честь усїх моїх побід!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничних

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ в Підв., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}\%$ касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}\%$ з 60-дневним виповідженем

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібносталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,

Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).